

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WSPÓLPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 9 listopada 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie kontroli celnej i postępowania celnego.

Na podstawie art. 27, art. 30 ust. 3 i art. 55 pkt 1, 3 i 6 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1984 r. Nr 57, poz. 290 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 4 grudnia 1984 r. w sprawie kontroli celnej i postępowania celnego (Dz. U. Nr 57, poz. 291) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 29:

a) w ust. 5 dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) deklaracja wartości celnej według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia.

5) świadectwo pochodzenia towarów.”;

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Dane, jakie powinno zawierać świadectwo pochodzenia towarów, oraz wypadki, w których stawki celne mogą być stosowane bez obowiązku doręczenia świadectwa pochodzenia towarów, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.”.

2) w § 30 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Urząd celny może rozpoznać zgłoszenie mimo niedoręczenia deklaracji wartości celnej, jeżeli niedoręczenie nastąpiło z przyczyn od zgłaszającego niezależnych. Rozpoznając zgłoszenie urząd celny wyznacza termin doręczenia deklaracji wartości celnej. Termin ten nie może przekroczyć 30 dni od rozpoznania zgłoszenia. Przepis ten

stosuje się odpowiednio do niedoręczenia świadectwa pochodzenia towarów.”.

3) w § 32 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W razie dopuszczenia towaru do obrotu na polskim obszarze celnym przed doręczeniem deklaracji wartości celnej, należności celne wymierza się niezwłocznie po upływie terminu określonego w § 30 ust. 2a.”.

4) dodaje się załączniki nr 1 i 2 w brzmieniu ustalonym w załącznikach nr 1 i 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie nr 87 Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej z dnia 30 listopada 1977 r. w sprawie zlecenia przedsiębiorstwom handlu zagranicznego czynności w zakresie wymierzania cła od towarów przywożonych w handlowym obrocie towarowym z zagranicą (Dz. Urz. MHiGM Nr 8, poz. 73).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.

Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą:
D. Jastrzębski

Załącznik nr 1 do rozporządzenia
Ministra Współpracy Gospodarczej
z Zagranicą z dnia 9 listopada
1988 r. (poz. 305)

DEKLARACJA WARTOŚCI CELNEJ

Oświadczamy, że:

1. Na podaną w zgłoszeniu celnym nr	wartość celną towarów składa się:	
	w walucie obcej	w złotych
A. Cena zakupu towarów	.....	.....
B. Koszty zagraniczne	.....	.....
a) transportu	.....	.....
b) ubezpieczenia	.....	.....
c) inne (jakie)	.....	.....
.....	.....	.....
2. Przy obliczaniu wartości celnej zastosowano kurs z dnia ....., tj. dnia, zgłoszenia towarów do odprawy celnej (tabela kursowa nr	.....).	
3. Dokumentami stanowiącymi podstawę obliczeń są:	.....	
.....	.....	
4. Załącza się następujące dokumenty stanowiące podstawę wyliczenia wartości celnej:	.....	
.....	.....	

(pieczęć, data, podpis)

Uwaga: W razie objęcia jednym zgłoszeniem wielu rodzajów towarów, które kwalifikują się do różnych pozycji taryfy celnej (różnych stawek celnych), dla każdego rodzaju towaru deklarowana wartość powinna być podana odrębnie.

Załącznik nr 2 do rozporządzenia
Ministra Współpracy Gospodarczej
z Zagranicą z dnia 9 listopada
1988 r. (poz. 305)

DANE, JAKIE POWINNO ZAWIERAĆ ŚWIADECTWO POCHODZENIA TOWARÓW, ORAZ WYPADKI,
W KTÓRYCH STAWKI CELNE MOGĄ BYĆ STOSOWANE BEZ OBOWIĄZKU PRZEDSTAWIANIA
TEGO ŚWIADECTWA

§ 1. Świadczenie pochodzenia towaru powinno zawierać następujące dane:

- 1) nazwę i adres eksportera oraz importera,
- 2) numer kontraktu,
- 3) nazwę towaru określającą dostatecznie jego rodzaj oraz w miarę możliwości numer pozycji nomenklatury zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów,
- 4) wskazanie rodzaju transportu, a przy transporcie morskim również nazwę statku,
- 5) stwierdzenie, że towar objęty świadectwem pochodzenia jest produktem naturalnym lub wytworzonym całkowicie w danym kraju, a w razie przetworzenia towaru, stwierdzenie, że nie mniej niż 50% ogólnej wartości towaru przypada na koszty robocizny i materiałów kraju przetworzenia,
- 6) znaki i numery opakowania, liczbę sztuk i rodzaj opakowania oraz masę brutto i netto,
- 7) miejscowość i datę wystawienia świadectwa pochodzenia, pieczęć urzędu lub instytucji wystawiającej świadectwo pochodzenia oraz podpis osoby wystawiającej.

§ 2. 1. Świadczenie pochodzenia towaru powinno być wystawione w kraju pochodzenia towaru.

2. Świadczenie pochodzenia towaru może być wystawione przez:

- 1) izby przemysłowe i handlowe,
- 2) inne instytucje gospodarcze, notyfikowane Rządowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i przez niego uznane.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli umowy handlowe stanowią, że świadectwa pochodzenia wystawiają w kraju pochodzenia towarów inne określone instytucje.

4. Uprawnienia izb przemysłowych i handlowych oraz innych instytucji (ust. 2 i 3) w zakresie wystawiania świadectw pochodzenia podlegają weryfikacji przez placówki konsularne lub handlowe Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 3. 1. Świadczenie pochodzenia towaru powinno być wystawione w języku angielskim lub francuskim, a dodatkowo może być wystawione w dowolnym innym języku obcym. Urząd celny może żądać tłumaczenia na język polski całego świadectwa lub tylko nazwy towaru.

2. Tłumaczenie świadectwa pochodzenia towaru może być również dokonane w kraju i jest wolne od uwierzytelnienia, chyba że urząd celny ma uzasadnione wątpliwości, czy tłumaczenie, zwłaszcza nazwy towaru, jest właściwe.

§ 4. Poprawki dokonane na świadectwie pochodzenia towaru, zwłaszcza dotyczące danych odnoszących się do towaru, kraju pochodzenia i kraju przeznaczenia, powinny być omówione i stwierdzone podpisem oraz pieczęcią urzędu lub instytucji wystawiającej świadectwo.

§ 5. Świadczenie pochodzenia towaru nie jest wymagane, jeżeli:

- 1) pozwolenie przywozu, wydane stosownie do odrębnych przepisów, tak stanowi,
- 2) z deklaracji celnej nadawcy lub dokumentów przewozowych wynika, że towar jest przywożony bezpośrednio z kraju pochodzenia,
- 3) eksporter złoży na fakturze lub deklaracji celnej oświadczenie, że wszystkie wymienione towary pochodzą ze wskazanego kraju pochodzenia,
- 4) na towarze zamieszczono w sposób trwały oznaczenie kraju pochodzenia.

§ 6. Na wniosek zgłaszającego towar do odprawy celnej urząd celny może uznać duplikat świadectwa pochodzenia towaru, jeżeli zgłaszający uprawdopodobni, że oryginał nie może być przedstawiony wskutek zaginięcia.

§ 7. Świadczenie pochodzenia towaru powinno być doręczone urzędowi celnemu przy zgłaszaniu towaru do odprawy.

§ 8. W razie przywozu większej partii towaru niż określona w świadectwie pochodzenia towaru, świadectwo to może być zastosowane przez urząd celny tylko do ilości towaru wymienionej w świadectwie, chyba że różnica nie przekracza 10% ilości towaru podanej w świadectwie pochodzenia i stwierdzonej w wyniku kontroli celnej.

§ 9. Towar, na który wystawiono świadectwo pochodzenia, może być zgłoszony do odprawy celnej partiami w jednym lub w kilku urzędach celnych.